

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Foglalkoztatási és Szociális Bizottság

2013/2008(INI)

27.11.2013

VÉLEMÉNY

a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részéről

a Regionális Fejlesztési Bizottság részére

az Európai Bizottságnak az EU kohéziós politikájáról szóló 7. és 8. eredményjelentéséről, valamint a 2007–2013 közötti időszak programjainak végrehajtásáról szóló 2013. évi stratégiai jelentésről (2013/2008(INI))

A vélemény előadója: Ádám Kósa

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Foglalkoztatási és Szociális Bizottság felhívja a Regionális Fejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. üdvözli a 7. és 8. helyzetjelentést és felhívja a Bizottságot, hogy a 2014-es 6. kohéziós riportban vizsgálja meg, hogy milyen hosszú távú hatása van a gazdasági válság miatt Európa országai és régiói között egyre csökkenő kohézióknak és milyen intézkedéseket kell tenni a szakadék – különösen a programban részt vevő és az abban részt nem vevő országok közötti szakadék – csökkentése érdekében;
2. hangsúlyozza, hogy a GDP-nek kell a regionális politikai támogatásra való jogosultság meghatározása egyik fő kritériumának maradnia, de azt a legsérülékenyebb régiók azonosítására szolgáló egyéb mutatókkal kell kiegészíteni; kiemeli, hogy a GDP önmagában nem képes átfogó képet adni a regionális fejlődésről és a társadalmi kohézióról, mivel nem vesz figyelembe olyan fontos társadalmi tényezőket, mint a jövedelemkülönbségek és a munkanélküliség;
3. ösztönzi a Bizottságot, hogy a munkanélküliség, a szegénység és a társadalmi kirekesztés növekvő szintjével szembeni harc részeként támogasson olyan különleges intézkedéseket, amelyek több álláshely és fenntarthatóbb munkahelyek létrehozására, a regionális és helyi fejlesztési nevelésbe való beruházásra, a helyi vállalkozói szellem megeremtésére és a mindenféle, de főleg a kis- és középvállalkozások (kkv-k) számára való új pénzügyi eszközök létrehozására irányulnak;
4. elismeri, hogy az Európai Szociális Alap (ESZA) költségvetésének nagy arányát a több és jobb álláshely előmozdítására, a hátrányos helyzetű csoportok, többek között a fogyatékkal élő személyek integrálásának és részvételének támogatására, valamint egy mindenki számára hozzáférhető, befogadó társadalom kialakítására különítették el; nyomatékosítja azonban, hogy válság idején nagyobb hangsúlyt kell fektetni arra, hogy az ESZA-t hatékonyan és célzottan a helyi és regionális egyenlőtlenségekkel, illetve a társadalmi kirekesztettséggel szembeni küzdelemre, és a legkiszolgáltatottabb csoportok és különösen a fiatalok foglalkoztatáshoz való hozzáférése, valamint a nemi alapú szegregáció csökkentése révén a nők munkaerőpiacra történő újbóli beilleszkedésének segítésére fordítsák;
5. rámutat, hogy a korai iskolaelhagyók magas száma egyes régiókban jóval meghaladja a célként kitűzött 10%-ot, valamint hogy a korai iskolaelhagyók számára igényeiknek megfelelő oktatást, képzést vagy munkát kell felajánlani; e tekintetben utal az ifjúsági garancia jelentőségére a korai iskolaelhagyók szempontjából; hangsúlyozza, hogy a korai iskolaelhagyók számának csökkentése érdekében fontos, hogy az oktatási rendszer inkluzív legyen és egyenlő esélyeket kínáljon minden fiatal számára; rámutat, hogy ezért megoldást kell találni ezen alacsony képzettségű fiatalok készségelsajátítását segítő, akadálymentes, hozzáférhető és minőségi szakképzések és munkahelyi képzések révén való munkaerő-piaci integrálására, tekintettel arra, hogy a képzettség hiánya növelheti munkanélküliség kockázatát, az pedig növelheti a szegénység kockázatát, illetve a kirekesztettséghez, az elidegenedéshez és az önálló élet kiépítésére irányuló megghiúsult

erőfeszítésekhez kapcsolódó társadalmi kihívások tömegével jár; rámutat, hogy e célból kulcsfontosságú az ESZA hozzájárulása abból a szempontból, hogy több fiatalnak nyújt segítséget az iskolában maradáshoz, valamint a munkához és a karrierhez szükséges megfelelő képzettség megszerzéséhez, illetve hogy a hátrányos csoportokhoz és kisebbségekhez tartozó gyermekeknek, többek között a fogyatékkal élő személyeknek szóló különleges projektjei révén szélesebb körű hozzáférést biztosít a minőségi oktatáshoz; felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék megfelelő szakképzések és munkahelyi képzések kialakítását azok számára, akiknek ez a javára szolgál;

6. felszólítja a tagállamokat, hogy fogadjanak el növekedésbarát politikákat, többek között az oktatás, az egész életen át tartó tanulás, a kutatás és az innováció területére irányuló kiadások előtérbe helyezésével, mert a megszorító intézkedések önmagukban nem elégségesek a jelenlegi gazdasági válság leküzdéséhez;
7. hangsúlyozza, hogy a fiatalok foglalkoztatási helyzete nagymértékben függ az általános gazdasági helyzettől, következésképpen a fiatalok számára az oktatásból a munka világába való átlépésük során nyújtott támogatás, útmutatás, illetve a figyelemmel kísérésük alapvető fontosságú; úgy véli, hogy ezért a Bizottság az e területet érintő valamennyi jövőbeli szakpolitikai javaslatot összehangolhatná a „Mozgásban az ifjúság” és a „Több lehetőséget a fiataloknak” kezdeményezésekkel;
8. hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatottság egyes régiókban még mindig 60% alatti és egyes régiók még a saját nemzeti célszámaiktól is 20–25%-kal maradnak le és ez különösen hátrányosan érinti a fiatalokat, nőket, időseket, gondozókat és fogyatékkal élő személyeket; hangsúlyozza, hogy bizonyos válságintézkedések negatív hatást gyakorolnak a kohézióra, és alapvetően megnövelik az Unión belüli egyenlőtlenségeket; hangsúlyozza, hogy a magas kockázatnak kitett csoportok foglalkoztatásának fenntartásához, vagy foglalkoztatási lehetőségek számukra való létrehozásához a munkahelyteremtés, a képzési lehetőségek és a munkahelymegtartás kérdéseivel foglalkozó célzott intézkedésekre van szükség; hangsúlyozza, hogy bizonyos elzárt településeken a sokadik generáció él munka nélkül, és ez különösen fenyegeti a marginalizált közösségeket;
9. rámutat, hogy a foglalkoztatási arányok továbbra is messze elmaradnak attól a 2020-ra kitűzött céltől, hogy a 20 és 64 év közötti népesség 75%-a foglalkoztatva legyen; megjegyzi, hogy míg regionális szinten nincsenek konkrét foglalkoztatási célértékek, az uniós tagállamok nemzeti célértékeket állapítottak meg maguknak, amelyeket viszont a legtöbb esetben nem értek el, mivel a pénzügyi és gazdasági válság erőteljes aszimmetrikus hatást gyakorolt a regionális munkaerőpiacokra, elsősorban Dél-Európában, ahol ezt az ifjúsági munkanélküliség szembeszökő megemelkedése kísérte;
10. kiemeli az Unión belül Észak- és Közép-Európában megfigyelt legmagasabb regionális foglalkoztatási arány és a déli régiókban jegyzett legalacsonyabb foglalkoztatási arány közötti egyenlőtlenségeket;
11. megerősíti, hogy az ún. városi paradoxon kapcsán a mutatószámok alapján fejletlenek számító fővárosi régiókban sok esetben nagyobb a szegénységgel fenyegetett, anyagiilag nélkülöző, leromlott környezetben és szegényes lakhatási körülmények között élő, nagyon alacsony munkaintenzitású családok száma, amelyeket kirekesztés fenyeget, illetve nagyobb az energiaszegénység; különösen az egyszülős családok, a négy- vagy

többgyerekes nagycsaládok (különösen a fogyatékkal élős családtagról gondoskodók), a marginalizált közösségek tagjai vagy a nyugdíjazáshoz közel álló idős emberek esetében, akik számára nehéz az egyenlő esélyű hozzáférés biztosítása, tűnik fontosnak figyelembe venni a fizikai és infokommunikációs akadálymentesítés kérdését is, melynek megvalósulását objektív és összehasonlítható mérőszámokkal kell mérni, tekintetbe véve a demográfia kihívásokat is;

12. rávilágít, hogy az ismereteknek, valamint a fejlesztés és a növekedés terén folytatott együttműködési gyakorlatoknak a tagállamok regionális és helyi hatóságai közötti cseréje segíthet áthidalni a szakértelembeli szakadékot, valamint felkelteni a figyelmet a foglalkozási mobilitásra; úgy véli ezenkívül, hogy továbbra is támogatni kell a decentralizációt és a területi fejlesztést is, amelyek hatékony módok a jelenlegi foglalkoztatási válságból való kilábalásra;
13. úgy véli, hogy foglalkozni kell a helyi és regionális szintű demokrácia fejlesztésének előmozdításával kapcsolatos kérdéssel, ami erősebb politikai elkötelezettséget kíván meg az Unió részéről annak érdekében, hogy hozzájáruljon egy kedvező környezet létrejöttéhez, amely erősíthetné a helyi és regionális hatóságoknak a helyi lakosságot érintő munkahelyteremtés, illetve társadalmi befogadás befolyásolására és ellenőrzésére vonatkozó kapacitását; rámutat e célból, hogy a civil társadalom sokfélesége a szociális partnereknek az inkluzív növekedésre vonatkozó uniós célkitűzés elérésére irányuló folyamatba történő bevonása révén kulcsszerepet játszhat;
14. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy több munkahely teremtésének az eszközöként növeljék beruházásaikat a vállalkozói készség, a vállalkozásindítás és az önfoglalkoztatás terén, különösen mivel a kkv-k és mikro-vállalkozások biztosítják az uniós magánszektor munkahelyeinek több mint kétharmadát; úgy véli, hogy különös figyelmet kell fordítani a regionális és a helyi szintekre; ezenkívül úgy véli, hogy a társadalomtudatos és szociális vállalkozásba történő beruházások további jó lehetőséget nyújtanak a közjavak és a közszolgáltatások által ki nem elégített szociális szükségletek teljesítésére.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	26.11.2013
A zárószavazás eredménye	+ : 30 - : 1 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Alejandro Cercas, Derek Roland Clark, Minodora Cliveti, Emer Costello, Frédéric Daerden, Sari Essayah, Richard Falbr, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Csaba Óry, Konstantinos Poupakis, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Georges Bach, Jürgen Creutzmann, Jelko Kacin, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner, Birgit Sippel, Csaba Sógor
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Jolanta Emilia Hibner, Sławomir Nitras